

vene. Er der en Fejl i en bestaaende Lov, er det dog bedre at rette denne Fejl end at skabe en ny Lovgivning paa Basis af Fejlen; naar denne saa senere rettes, kan jo ellers den nye Lov komme til at staa i den skrigende Modsætning til tidligere Lovgivning, som Tilfældet undertiden er.

Rottbøll: Den højtærede Konseilspræsident og det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lewinsky) undrede sig paa en Maade over, at medens man her i Landstinget havde taget velvilligt mod Forslaget om Bidrag til uægte Børn, viser man nu, da man vil gaa et Skridt videre og tage Spørgsmaalet om Understøttelse til de ægte Børn op, mindre Velvillie. Det forekommer mig at være ganske berettiget, da man her i Landstinget efterhaanden er bleven opmærksom paa de mindre heldige Virkninger af Løven om uægte Børn. Det er ikke alene paavist under Forhandlingerne her i Dag, men ogsaa tidligere, at denne Lov i mange Tilfælde aldeles ikke virker efter sit Formaal, idet dels Bidragene, [der ydes, ikke komme Børnene til gode, og dels — jeg kan gerne sige — Loven opfordrer til Utugt. Efter min Mening trænger Loven derfor i høj Grad til Revision. Jeg kan ikke se det berettigede i, at Landstinget paa dette Tidspunkt skulde gøre Skridtet videre og udstrække Understøttelsen til ægte Børn. Der maa dog være en vis Sammenhæng mellem de to Ting. Jeg synes derfor, det er ganske naturligt og rimeligt, hvis Landstinget siger som taa: Vi kunne ikke lovgive paa dette Omraade, før vi faa Loven om uægte Børn til Revision, hvad [den i høj Grad trænger til.

Den højtærede Minister sagde, at jeg havde været ængstelig for de finansielle Resultater, men at vi, hvis mit Forslag om faste Takster for Alderdomsunderstøttelsen var gaaet igennem, vilde have været oppe paa ganske anderledes høje Summer. Den højtærede Konseilspræsident tager ganske fejl. Nogle Aar efter, at Loven om Alderdomsunderstøttelse var bleven gennemført, fremkom der fra Borgmester Jacobi et Forslag om at gaa over til faste Takster. Jeg sad den Gang som Formand i et Sogneraad, hvor vi diskuterede disse faste Takster. Det viste sig ved en Beregning i dette Sogneraad som i mange andre Sogneraad for øvrigt, at man den Gang, hvis man havde taget disse faste Takster, rimeligvis vilde være kommen

langt over det, man den Gang gav i Alderdomsunderstøttelse, og som Følge deraf, af en vis Kortsynethed, forkastede de fleste Sogneraad, som for øvrigt vare blevene spurgt af Regeringen, disse faste Takster og gik videre i den Retning, som Loven angiver. Naar man vil se hen til, hvorledes Gennemsnitstaksterne nu ere i Forhold til, hvad de vare i Begyndelsen, da Alderdomsloven virkede, saa ere de langt, langt højere og ville blive ved at stige. Jeg skulde i og for sig ikke anke saa meget over dette, da Fordringerne til Livet stige for os alle, og man kan sige ogsaa med Nødvendighed og Rimelighed maa stige for de alderdomsunderstøttede, hvis Loven saa praktisk virkede til Tilfredshed for disse. Men det er min Overbevisning, at en Lov som Alderdomsunderstøttelsesloven vilde virke i langt højere Grad til Tilfredshed, naar Folk vidste bestemt: naar jeg er 65 Aar, eller hvad man nu vil sætte, saa faar jeg af Staten eller Kommunen 100 eller 150 Kr., og hvad jeg i øvrigt skal bruge, skal jeg selv klare. Naar de vidste, at det var noget bestemt, de havde, og at de for øvrigt selv skulde klare sig, saa var der ikke Utilfredshed med Loven. Nu er det ganske ligegyldigt, hvor højt vi stige op med Alderdomsunderstøttelsen, de blive aldrig tilfredse, og derfor er det en Fejl, at Loven ikke har fastsat de faste Takster.

Konseilspræsidenten (Klaus Berntsen): Det er ganske rigtigt, hvad det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Piper) udtalte, at hans Udtalelser om, hvorvidt vi have for megen human Lovgivning, vare refererende, men jeg fik det Indtryk, at det ærede Medlem ikke stod uvilligt overfor denne Tankegang; efter den Maade, hvorpaa han nævnede det, fik jeg det Indtryk, at han var tilbøjelig til at hælde til den Opfattelse. Men naar det ærede Medlem nu erklærer, at det gør han ikke, saa er der ikke Grund til at fastholde denne Opfattelse.

Naar det ærede Medlem stadig fastholder, at vi maa komme til en samlet Revision af alle de Love, der have med Børneforsørgelse og Børneunderstøttelse at gøre, saa er jeg bange for, at det vil vare adskillige Aar, inden denne Lov gennemføres. Jeg er villig til at lade Loven om Underholdsbidrag til uægte Børn tage op til Revision, og ogsaa Loven om Understøttelse til vanartede Børn vil blive tagen op til Revision, men en saadan Revision